

Dr. Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes, közigazgatási és igazságügyi miniszter Magyarország köztársasági elnöke megbízásából, állami ünnepünk, augusztus 20-a alkalmából

a MAGYAR ÉRDEMREND lovagkeresztje kitüntetését adta át

hét évtizedes pedagógusi pályája, példaértékű életútja elismeréseként

Böröczky Gáborné

nyugalmazott magyar nyelv, irodalom és történelem szakos tanárnak.

2012 augusztus

Kapcsolódó media információ :

"Lehet és kell is nagyot álmodnunk"

"Az irodalmi esteken úgy érezzük, mintha egy földalatti mozgalomban vennénk részt. A kirakatban a celebek vannak"

Az interjút **Kubik Anna** színművésszel készítette **Német Dániel**

Magyar Hírlap Online

2012. április 28., szombat

Részlet az interjúból:

– Korábban orvosnak készült, aztán a versmondás iránti szeretete miatt közelített a színészi pálya felé.–

Szülohelyemen, Ósiben szenzációs magyartanárom volt, a helyi református lelkész felesége:

Böröczky Gáborné. Egy életre megszerettette velem az irodalmat. Már a kilencvenedik évén is túl jár,

levelezünk, és nagyszerű tanácsokat kapok tőle. A főiskolán aztán kiirtották belőlem a versmondás iránti vágyat, igaz, nem szabályosan „szavalok”, ott lényegében csak azt tanultam meg, hogy hogyan nem szabad. De idővel eldöntöttem: ha a szívemből szól a vers, és némi értelemmel párosul, akkor nem kell foglalkoznom semmi mással. Azt úgysem mindig tudhatjuk egészen pontosan, hogy a költők eredetileg hogyan képzeltek el a versüket.–

„A csönd és hallgatás is beszél...”

Kubik Annával, a nyelv és költészet életéről és haláláról beszélget Ablonczy László
HITEL, Irodalmi művészeti és társadalmi folyóirat, 2012 február

Részlet az interjuból:

- Sopronban *Sütő András* halála alkalmából a református templomban rendezett ünnepségen jóvoltodból megismerhettem kedves tanárodát, **Böröczky Gábornét**. Tőle tudom, amikor *Székesfehérváron* az iskolával megnéztétek a Kőszívű ember fiait, majd a következő magyarórán kérdezett a szereplőkről, egyiknek *Ödön farkaskalandja*, másiknak *Aranka hűsége* tetszett, egyedülként te említetted *Baradlayné*t. Meg is tanultad azt a jelenetet, amikor *Richardnak* könyörög: "A hazád vár fiam..." **Böröczkyné, Erzsi** nényben négy évtized távolából is él a jelenet: "Az osztályban néma csönd lett, bennem is akkora döbbenet, szólni sem tudtam."

- Látod, erre én nem is emlékszem. De, ahogy most említetted **Böröczky Gábornét**, az ő alakjában a mai rontó idők erősödnek fel bennem. Megszüntetik a falvak iskoláit, kora reggel utaztatják a kisgyermeket, majd délután haza, fáradtan, kedvetlenül térnek vissza a családi közösségbe, miközben a digitális táblákra milliárdokat szórnak ki, nyilván a következő választások liberális szponzorait állami pénzzel tőkésítve. Szétverik a tanári hivatás becsületét, rangját, s ahol az iskola megszűnik, oda a falu holnapja is. *Gárdonyi Géza* lámpásnak nevezte a tanítót, s **Böröczky Gáborné** nagytiszteletű asszony is az volt, sok ezren a hazában, akik századokon át nevelték a generációkat, éllették a falut. Mert nem vendégeskedtek a faluban és az iskolában, hanem a nép között éltek, ellátogattak hozzánk, ismerték gondjainkat, a közös örömök részesei, de jobbára teremtoi voltak. S persze nemcsak az órán, hanem szakkörökben és irodalmi színpadot, ünnepeket szervezve neveltek bennünket, például színi előadásban dolgoztuk fel a falu múltját. Felsorolni sem tudom neked, hány kiváló tanár, mérnök, szellemi ember nőtt ki csak a mi kis falunkból, Ósiból is. De akik maradtak, azok életét is meghatározta mindaz, amit József Attila, Petőfi, Ady verseiről szólva, a történelem eseményeit elbeszélve, emberségben a **Böröczky Gábornéktól** kaptak. Szerne nézel a nagyvilágban, mindenütt láthatod, hogy a változó időben is micsoda gazdasági, szellemi és közösségi erő hatja át a kistelepüléseket. Nálunk pedig az "európaiság" jegyében liberális program a falvak megsemmisítése... - elfogadhatatlan! Ettől a démoni rontástól meg kell szabadítani az országot, mert az önpusztító tervet a gazdasági tehetségtelenségnek és a rablószellemnek is sötétebb erők vezetnek. Látod faluféltésemben elvitt az indulat; a könyvtár, ahová kicsi koromtól jártam, most pizzéria. Onnan vittem haza *Benedek Elek* meséit, amelyek nyomán királykisasszonynak képzeltem magam, s naponta kértem a pöttyös és csikos könyveket, és kölcsönöztem *Móricz* összes novelláit, kisregényeit, amelyek közül a *Sárarany* különösen megragadott. Olvastam reggel, napközben és éjszaka; nem válogattam a művek között. A remekírók és a *Távol Moszkvától*-féle művek egymást váltották. Életem szent helye a könyvtár; nem nyugszom addig, amíg megint nem alakítjuk könyvtárrá. *Ósi* "ósi" temploma, ahol betlehemes játékunkban mindig sajtot vittem a Kisjézusnak, komoly felújításra vár. Az eddig gyűjtött pénzhez még ötmillió forintra volna szükség, hogy a helyi vállalkozók áldozatára is számítva megújuljon. Nagy segítséget és ígéretet jelent elhatározásunkban, hogy *Ósi* szülötte, *Kévés György* Kossuth-díjas építész sokirányú tehetségével talán beválthatjuk reményünket. De *Baradlayné*ről kérdezte; nem emlékszem az iskolai jelenetre, mondtam, de arra igen, hogy családot átható erejében apai nagyanyámat ismertem fel benne.

